

Troesthøjen 28/8/06

Kære Mami!

I formiddag sendte
 jeg et post en Postaurering
 på kun 500. Jeg håber du
 har modtaget den, når du
 læser det. Det havde været
 min Tanke at give dig Summer,
 når vi miser, fortilentlig
 omkring Midten af September.
 Men da jeg havde den parat
 til dig, kunde jeg så godt sende
 den straks. Jeg forber sig godt,
 at det gælder for dig et ind-
 rette Brevmøt, nu da I bliver
 flere og flere. Jeg er bedrøvet
 over, at Du og Agnes skal sove
 i samme Rum. For Dig har So-
 vers så meget at sige, at jeg

For sig i dit Bred havde fore =
bruttet enhver anden Ordning,
f. Ex et vore i Spise eller daglig =
stuen. Dette afsindes du natur =
ligvis med Indignation. Så for =
skjelligt ser man på Trængene.
Hvad du skriver om Agnes er
helt gædefuld. Så glædeligt
des er at hun har en god Pen =
ode i Hjemmet nu, så er det
jo dog forvidet, at det Hele
er så tilfældigt. En stor Del
af Kemmelys Kesen beror sik =
ket på des Gade i forandret
Opvoldsted. Men at Sleudal,
overhovedet Egnen omkring Kal =
menkallen som netop er be =
rømt som Medicin mod Art =
ma og Drunkit, skulde vise
sig så rent uheldig for Agnes,
det er og blir levare ufor =
ståeligt. Jeg må jo af samme
Grund vistnok lade vore at

færse mig med Skendal som
fremtidigt Døds, som jeg ovike-
lig var begyndt at gjøre. Men
fortæll: vil bli gamle og den
migen Tanke på Beuhenen kan
vi opare os. Med mig er det gået
så stærkt nedad på det første,
synes jeg, at jeg nu snart må
være moden klar forsvinde.
Arbejde taler jeg ikke. Forsøger
jeg det, bli jeg dødelig og da,
uden arbejde, har livet ikke
Værd for mig. Stakker dig med
Ensomhedsfølelsen! Da, den er
vanskelig at bekjempe. Men,
husk at det må gjøres. Og det
fordi du er syge, Gave Marie.
Du har på dette felt netop
erfaringer mig den største Be-
undring mere end en gang. Det
er det, jeg synes er så hårdt
med Alldødsnummen, at man
er nødt til at tage sig på en anden
Sammensætning, som spille den kor-
male Ralle. Det skyldes

man jo sine Ongevaler, Men
det kan ikke nægtes, det koster
mere end naar det er for det.
Apropos Alderdom: Jeg brugte
idag Madre, hun er nu fuldstændig
urimelig. Man kan ikke lægge bel-
le hendes Tilstand af paa Sam-
dommen. Nej, det er en rigtig Sinds-
sygdom. Endelig Lige i Huset
fat Ro. Hun har brødt sig selv,
at man ville nyde hendes og
at hun ville afsked. Ingen kunde
afholde hende paa et Emne, hun
paa fuldstændig og gode og gode
der som en Ravn. Og saa er der
overhovedet næppe en fornuftig
i Huset og hør mere! Det er
væn en virkelig Reverende og godt
saa det, om der snart vil blive
gode dem, ikke mindre for dem
skyer. Men desværre, det er end
at kunne blive ved med
Tid. Det er både det og det
riente Appetit. At afsked
for os, hvad det vil ske vilde